

Zpráva o šetření

ve věci neprojednání přestupku proti občanskému soužití

Paní A., bytem xxxx (dále jen „stěžovatelka“), si stěžuje na nečinnost Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále jen „krajský úřad“). Vadí jí, že krajský úřad navzdory mému předchozímu šetření¹ nepřikázal Komisi pro projednávání přestupků města Mikulov (dále jen „přestupková komise“) zahájit přestupkové řízení proti sousedce paní Š. (dále také „podezřelá“). Ta se měla dopustit přestupku proti občanskému soužití, když do bezprostředního prostoru tří oken stěžovatelčina domu nechala umístit na míru vyrobené zástěny, které zakrývají celou plochu jednotlivých okenních otvorů a znemožňují přirozené větrání. Do místností se v důsledku zastínění dostává méně světla, což má negativní vliv na pohodu bydlení. Stěžovatelka se domnívá, že podezřelá jí zastínila okna ze schválnosti jako odplatu za to, že koupila pozemek, který podezřelá do té doby užívala jako zahradu.

A. Shrnutí závěrů

Krajský úřad pochybil, když nezasáhl proti nečinnosti přestupkové komise a nenařídil jí, aby ve stanovené lhůtě zahájila řízení o přestupku a oznámenou věc projednala.

B. Skutková zjištění

Mezi domy na adrese Y a Z v obci X se nachází nepříliš široký podlouhlý pozemek parc. č. W (dále jen „proluka“), který až do roku 2016 vlastnila obec X.

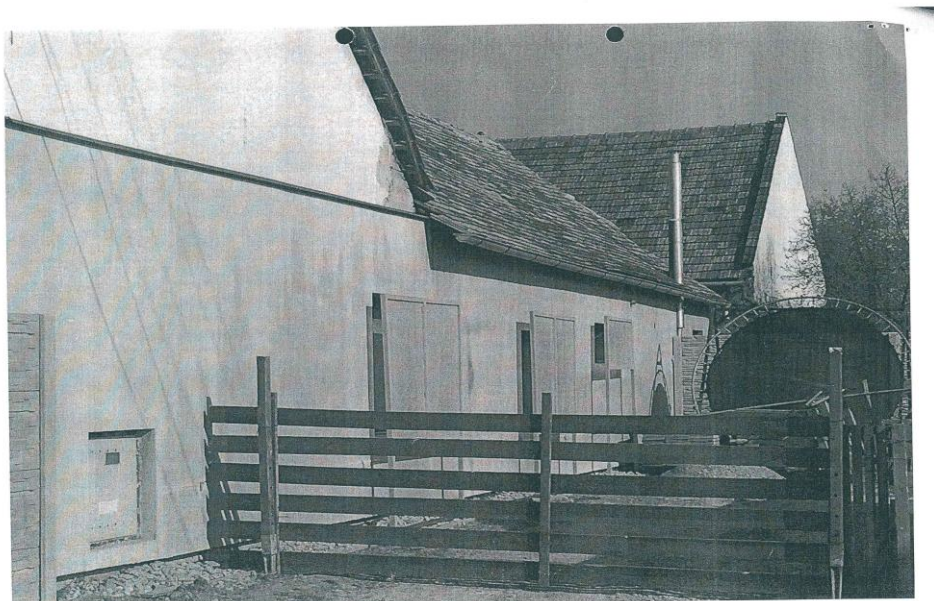

1 Vedenému pod sp. zn. 1205/2018/VOP/JMA.

Od roku 2016 proluku vlastní stěžovatelčini sousedé (podezřelá a její manžel), vlastníci domu na adrese Z. Ti ve dnech 1. až 2. 4. 2017 umístili do prostoru tří oken stěžovatelčina domu na míru vyrobené zástěny.

Zástěny tvoří tři dřevěné rámy se středovou výztuhou, které jsou potaženy fólií. Fólie v nezjištěné míře umožňuje propustnost světla a cirkulaci vzduchu. Rámy jsou upevněny na stojnách ukotvených v zemi cca 20 cm od stěžovatelčina domu.

B.1 Informace ze správního spisu

Podezření na spáchání přestupku proti občanskému soužití stíněním oken ze schválnosti oznámila přestupkové komisi Policie České republiky. Přestupková komise řízení nezačala. Věc prověřila prostřednictvím podání vysvětlení a následně odložila s tím, že umístění zástěn není přestupek.

Podkladem pro odložení věci bylo oznámení Policie České republiky s pořízenou fotodokumentací zástěn, vysvětlení od podezřelé a stěžovatelky a písemnosti, které přestupkové komisi předložila podezřelá. Ty obsahují i dopis podezřelé ze dne 15. 4. 2016 adresovaný zastupitelům obce X. Ze záznamu o podání vysvětlení a z dopisu podezřelé lze získat informace důležité pro projednávanou věc. Z obou listin totiž vyplývá, že konflikt mezi oběma rodinami nezpůsobil až umístění zástěn, a tedy ochrana soukromí, ale skutečnost, že stěžovatelka koupila pozemek, který do té doby užívala rodina podezřelé jako zahradu, a že to podezřelá vnímá jako křivdu. Lze z nich proto usoudit, že důvodem pro umístění zástěn nemusela být nutně jen ochrana soukromí, ale i odplata za zmenšení rodinného prostoru.

Podezřelá při podání vysvětlení uvedla, že v roce 2011 proběhla v obci digitalizace, při které se zjistilo, že obě rodiny užívají jako zahrady pozemek, který nevlastní. Podezřelá zjistila, že pozemek vlastní manželé, kteří jsou již 20 let po smrti a že majitelkami by mohly být jejich tři dcery. Ty jí přislíbily, že až skončí dědické řízení, tak jí pozemek, který doposud

užívá jako zahradu, prodají. Později se však dozvěděla, že majitelky jednájí i se stěžovatelkou. V roce 2015 podezřelá zjistila, že majitelky prodaly zahradu stěžovatelce. Začátkem roku jí stěžovatelka písemně oznámila, aby z pozemku odstranila oplocení a další vybavení. Podezřelá poté stěžovatelku požádala, aby se podílela na novém zaměření hranic pozemků, ta to však odmítla a podezřelá musela zaměření uhradit sama. Podezřelá požádala stavební úřad o povolení oplocení pozemku, s čímž dotčené orgány souhlasily, jen stěžovatelka a její manžel ne. Na podezřelou také opakovaně přišlo udání na stavební úřad. Na začátku roku 2016 se podezřelá dozvěděla o záměru obce prodat proluku mezi jejich domy. O koupi požádala i stěžovatelka, proto obec určila kupujícího obálkovou metodou. Před otevřením obálek je pan E. (*pozn. zřejmě zastupitel obce X*) vyzval, zda nechtějí pozemky směnit, což stěžovatelka a její manžel odmítli. Vlastníky proluky se stala podezřelá a její manžel. Dokud proluku neužívali jako zahradu, byl ze strany stěžovatelky klid a nedocházelo k žádným konfliktům. K těm začalo docházet až tehdy, když z proluky udělali svoji zahradu. Když podezřelá byla s rodinou na proluce, byly za okny stěžovatelčina domu vidět postavy, které je sledovaly. Stěžovatelka také opětovně umývala okna, instalovala truhlíky a ozdoby tak, aby s nimi byla v neustálém kontaktu. Proto se po roce od nabytí proluky rozhodli instalovat okrasné zástěny, aby si ochránili soukromí. Zástěny umístili asi 30 cm od oken stěžovatelčina domu. Podezřelá se domnívá, že umožňují cirkulaci vzduchu a prostupnost světla do objektu. Stavební povolení nepotřebovali. Když řešili oplocení proluky, stavební úřad zjistil, že oplocení stojí v ochranném pásmu plynové přípojky vedoucí k sousednímu domu. Stěžovatelku proto požádala o přeložení s tím, že náklady na přeložení uhradí. Stěžovatelka nejdřív souhlasila, později se však podezřelá od plynáren dozvěděla, že stěžovatelka přípojku přeložit nechce a trvá na odstranění plotu.

V dopisu ze dne 15. 4. 2016 se podezřelá vyjadřuje k důvodům, pro které se rozhodla koupit proluku. Popisuje, že problémy se objevily poté, co obec provedla digitalizaci. Podezřelá zjistila, že pozemek, který užívají jako zahradu, vlastní osoby, které jsou již 20 let po smrti. Podařilo se jí zjistit totožnost dědiců – tří sester, se kterými začala jednat o odprodeji. Vše trvalo zhruba 2 roky. Se sestrami začala jednat i stěžovatelka a její manžel, protože i oni užívali pozemek, který vlastnily sestry. Poté, co se stěžovatelka začala chovat odměřeně, došlo podezřelé, že něco není v pořádku. Jedna ze sester jí následně sdělila, že zahradu neprodají, protože se nemohou se sestrami dohodnout. V té době obec nabídla k odprodeji proluku. Rozhodli se o proluku zažádat, ne proto, aby ji koupili, ale aby měli něco v rukávu, kdyby jim stěžovatelka s manželem koupili jejich zahradu za zády. Následně zjistili, že zahradu opravdu stěžovatelka koupila. Podezřelá doufala, že stěžovatelka jí zahradu za proluku vymění, ale ta to po několika jednáních odmítla s tím, že má se zahradou své plány. Proluku chtěla stěžovatelka rozdělit, s tím ale podezřelá nesouhlasila, protože ji stěžovatelka připravila o zahradu a o vjezd do dvora a jí zbyl pouze malý dvoreček. Peníze, které do nemovitosti na rekonstrukci podezřelá vložila, jsou znehodnoceny. Její dcery si nemají kde hrát, nemají kde složit stavební materiál. Pozemky chtěli vyměnit, aby vše zůstalo při starém, ale to stěžovatelka několikrát odmítla. Ohání se okny, která jsou orientována na proluku. Okna jsou však zbudována načerno, protože ani na stavebním úřadě nejsou dokumenty z doby jejich vzniku. Existují pouze povolení na rekonstrukci ze sedmdesátých let, ta ale okna neobsahují. Okna vybudovali až o několik let později. První vzniklo v 90. letech, ostatní tři až v době, kdy už nemovitost

vlastnili, tzn. po roce 2003. Plyn mají nepochopitelně vybudován na cizím pozemku. Proto na plyn ani na okna nemohli nikdy mít povolení, když nejsou vlastníky pozemku. Podezřelá na závěr dopisu upozornila, že k této situaci nemuselo nikdy dojít.

B.2 Šetření veřejného ochránce práv

Dne 28. 2. 2018 jsem řediteli krajského úřadu oznámil zahájení šetření. Dne 24. 7. 2018 jsem vydal zprávu o šetření, ve které jsem konstatoval pochybení přestupkové komise i krajského úřadu.² Krajskému úřadu jsem vytkl, že nezjistil nečinnost přestupkové komise. Ředitele krajského úřadu jsem upozornil, že odkládací důvod, podle kterého přestupková komise oznámení odložila,³ se vztahuje na ty případy, kdy je téměř jisté, že se přestupek nestal. Předložená věc je však s ohledem na obtížnost posouzení, s jakou formou zavinění manželé Š. jednali, a především zda svého cíle dosáhli legitimním prostředkem, komplikovaná a nelze jednoznačně říct, že o přestupek nešlo. Nebylo namístě proto věc odložit, a to ani v situaci, kdy je zjevné, že řízení bude administrativně pracné, s náročným dokazováním a vyhodnocováním důkazů.

Ředitel se s mým závěrem neztotožnil. Ve věci jsem proto vydal dne 31. 10. 2018 závěrečné stanovisko.⁴ Poukázal jsem na to, že stěžejní otázkou je posouzení, zda přestupková komise v prověřované záležitosti skutečně zjistila, že jsou splněny podmínky pro odložení věci. Konstatoval jsem přitom, že z podkladů a protichůdných tvrzení stěžovatelky a podezřelého bylo nutné provést další dokazování, zejména k otázce vlivu zástěn na cirkulaci vzduchu a skutečnou prostupnost světla do místností. Řediteli jsem proto doporučil, aby krajský úřad přijal některé z opatření proti nečinnosti přestupkové komise, jenž povede k zahájení přestupkového řízení.

Krajský úřad proti nečinnosti nezasáhl, informoval jsem proto dne 20. 2. 2019 ministra vnitra a požádal ho o přijetí opatření k nápravě. Ministr vnitra mně odpověděl dopisem ze dne 15. 3. 2019. Ztotožnil se s mými závěry a informoval mě, že krajskému úřadu přikáže, aby vůči přestupkové komisi učinil nápravná opatření.

Ředitel odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra JUDr. Václav Henych ředitele krajského úřadu dopisem ze dne 31. 3. 2019 požádal o opatření proti nečinnosti přestupkové komise. V dopisu ho informoval o tom, že se ministr vnitra přiklonil k mým závěrům a předpoklady pro odložení věci nebyly naplněny, neboť až v závislosti na konkrétních skutkových okolnostech lze posoudit, zda jde o sousedský spor řešitelný výlučně prostředky soukromého práva, nebo o přestupek proti občanskému soužití. Proto bylo namístě, aby krajský úřad přijal vůči přestupkové komisi opatření proti nečinnosti.

Před zahájením druhého šetření předložené věci jsem krajský úřad požádal o informaci, zda vůči přestupkové komisi přijal opatření proti nečinnosti. Krajský úřad mně dopisem

2 Srov. zprávu o šetření ze dne 24. 7. 2018, sp. zn. 1205/2018/VOP/JMA; dostupnou z: <https://eso.ochrance.cz>.

3 Ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

4 Srov. závěrečné stanovisko ze dne 31. 10. 2018, sp. zn. 1205/2018/VOP/JMA; dostupné z <https://eso.ochrance.cz>.

ze dne 22. 11. 2019 sdělil, že v předložené věci nemůže přijmout opatření proti nečinnosti, kterým by přestupkové komisi přikázal zahájit ve věci řízení, neboť odpovědnost za přestupek již zanikla.

B.3 Vyjádření krajského úřadu

Po zahájení šetření jsem ředitele krajského úřadu požádal o vyjádření, z jakého důvodu se krajský úřad domnívá, že oznámené jednání nemá trvající charakter, a proto odpovědnost za oznámenou schválnost zanikla.

Ředitel krajského úřadu mně sdělil, že daná věc spadá do oblasti tzv. sousedského práva, které má občanskoprávní charakter, a nelze ji proto řešit v přestupkovém řízení. I pokud by oznámené jednání mělo charakter přestupku, pak šlo o jednorázový akt směřující k ochraně soukromí manželů Š., neboť podezřelá při umístění dbala na to, aby zástěny umožňovaly cirkulaci vzduchu a prostupnost světla do domu stěžovatelky. Takové jednání nemá charakter úmyslného hrubého, zřejmého a neoprávněného zásahu do klidného a spořádaného soužití na daném místě a do života stěžovatelky, které je následně dlouhodobě udržováno. Uvedené jednání zjevně postrádá zavinění ve formě úmyslného narušení občanského soužití schválností, a tím spíše postrádá zavinění v podobě úmyslného udržování protiprávního stavu. Krajský úřad uvedené jednání vždy považoval za jednorázové. Jelikož od spáchání skutku uplynul více než jeden rok, odpovědnost za přestupek již zanikla.

C. Právní hodnocení

Krajský úřad se domnívá, že přestupkové řízení již nelze zahájit, neboť odpovědnost za přestupek zanikla. Podle názoru krajského úřadu má umístění zástěn jednorázový charakter, neboť je nepochybné, že pohnutkou k jejich umístění nebylo naschvál způsobit nepříjemnosti stěžovatelce, a úmyslně tak narušit občanské soužití, ale ochrana soukromí. Proto ani ponechání takto umístěných zástěn nelze posoudit jako následné udržování protiprávního stavu spočívajícího v narušení občanského soužití ze schválnosti.

Své druhé šetření v této věci zaměřím výhradně na posouzení, jaké okolnosti určují, zda má konkrétní jednání jednorázový, či trvající charakter. Otázkou, zda se umístěním zástěn mohla podezřelá dopustit přestupku, se již zabývat nebudu, neboť ta byla předmětem mého předchozího šetření. K mým závěrům se přitom přiklonil i ministr vnitra, který krajský úřad upozornil, že bez provedení dalšího dokazování nelze dopředu určit, zda se jedná o sousedský spor řešitelný výlučně prostředky soukromého práva, nebo o přestupek proti občanskému soužití. Věřím proto, že pokud šetřením zjistím, že odpovědnost za přestupek v dané věci doposud nezanikla, bude krajský úřad respektovat právní názor svého nadřízeného správního orgánu (ministerstva), že je nutné provést dokazování, a nařídí přestupkové komisi, aby ve stanovené lhůtě zahájila řízení a věc projednala.

Při posouzení povahy oznámeného jednání vycházím z pojetí trvajícího přestupku definovaného v zákoně o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich⁵ a z charakteristiky

5 Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

trvajících trestných činů, kterou formulovala teorie trestního práva, jehož součástí je v širším pojetí i správní trestání.⁶ Charakteristické znaky trvajících trestných činů jsou proto totožné s charakteristickými znaky trvajících přestupků.⁷

Trvající přestupek je takový přestupek, jehož znakem je jednání pachatele spočívající ve vyvolání a následném udržování protiprávního stavu nebo jednání pachatele spočívající v udržování protiprávního stavu, který nebyl pachatelem vyvolán.⁸ Promlčecí doba trvajících přestupků počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo k odstranění protiprávního stavu.⁹

Pro trvající přestupek je charakteristické, že:

- *pachatel udržuje protiprávní stav nezávisle na tom, jestli tento stav svým jednáním vyvolal, nebo vznikl bez jeho přičinění, pokud skutková podstata nevyžaduje, aby pachatel svým jednáním protiprávní stav i vyvolal, a svým jednáním tak přispívá k udržování protiprávního stavu (1. podmínka);*
- *dochází k nepřetržitému uskutečňování skutkové podstaty (2. podmínka);*
- *společenská škodlivost v průběhu trvání přestupku neklesá, ale zůstává, popř. se zvyšuje (3. podmínka).¹⁰*

Z uvedeného vyplývá, že pokud konkrétní skutková podstata nevyžaduje, aby pachatel protiprávní stav i vyvolal, postačí, pokud pachatel protiprávní stav udržuje. Za trvající přestupek lze proto považovat nejen vyvolání a následné udržování protiprávního stavu, ale i pouhé udržování protiprávního stavu, který však vyvolal někdo jiný. Trvající přestupek se posuzuje jako jediné jednání, které trvá tak dlouho, dokud pachatel udržuje protiprávní stav. Trvající přestupek je proto dokončen až odstraněním protiprávního stavu. Této skutečnosti je přizpůsoben i počátek běhu promlčecí doby, která se rozbíhá až následující den po odstranění protiprávního stavu.

První podmínkou pro trvající povahu určitého protiprávního jednání je přímý vliv pachatele na další existenci protiprávního stavu, na základě kterého lze dovodit, že pachatel protiprávní stav udržuje, a ten tak trvá. Tento vliv, resp. míra jeho bezprostřednosti určuje, zda jde v konkrétním případě o vědomé udržování protiprávního stavu, a tedy o jeho trvání, nebo pouze o následek protiprávního stavu, který však již dále netrvá. Jestliže pachatel má přímý vliv na ukončení protiprávního stavu, a proto ho může kdykoliv

6 Srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 8 As 33/2014-39, bod 15 a tam citované další rozsudky Nejvyššího správního soudu; dostupné z: www.nssoud.cz.

7 PRÁŠKOVÁ, H. *Základy odpovědnosti za správní delikty*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, ISBN 978-80-7400-456-8, str. 210-211.

8 Ustanovení § 8 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

9 Ustanovení § 31 odst. 2 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

10 Srov. NOVOTNÝ, Oto. *K některým otázkám trvajících trestných činů a trestného činu spolčení*. Právník, 1956, str. 520 a n., citováno podle SOLNAŘ, V., FENYK, J., ČISAŘOVÁ, D. *Základy trestní odpovědnosti*. Podstatně přepracované a doplněné vydání. Praha: Orac, 2003, ISBN 80-86199-74-6, str. 415.

(okamžitě) ukončit, jde o vědomé udržování protiprávního stavu. Takový přestupek bude mít při naplnění ostatních charakteristických znaků trvalý povahu. Pokud však ukončení protiprávního stavu již na vůli pachatele nezávisí, protože pachatel nemá na jeho ukončení přímý vliv a nemůže ho sám okamžitě ukončit, protiprávní stav existuje nezávisle na něm, a jde tak pouze o následek protiprávního stavu. Takový přestupek bude mít jednorázový (poruchový) charakter.

Druhá podmínka vyžaduje, aby oznámené jednání kontinuálně naplňovalo příslušnou skutkovou podstatu přestupku. Znamená to, že protiprávní stav musí po celou dobu nejen trvat, ale musí po tuto dobu naplňovat i formální stránku přestupku, tj. jeho typové znaky. Oznámené jednání proto musí po celou dobu zasahovat do zákonem chráněného zájmu (např. do spořádaného občanského soužití, veřejného pořádku, nerušeného výkonu vlastnictví atp.), a tím naplňovat objektivní stránku přestupku, pachatelem musí být po celou dobu způsobilý subjekt,¹¹ který jedná ve stanovené formě zavinění. To však neznamená, že by přestupková komise musela v těch případech, pro které zákon předepisuje úmyslnou formu zavinění, již před zahájením řízení postavit na jisto, zda pachatel jednal úmyslně, nebo v nedbalosti. Nevyplývá-li absence úmyslu jednoznačně z oznámení, příp. z podání vysvětlení, je přestupková komise povinna zahájit řízení a v něm úmysl obviněného zkoumat. Přestupková komise také nemusí dopředu zkoumat protiprávnost činu a míru jeho společenské škodlivosti, neboť protiprávnost činu a materiální stránka mezi znaky skutkové podstaty nepatří.¹²

Posledním (třetím) předpokladem trvalý povahy přestupku je neklesající společenská škodlivost. Společenská nebezpečnost činu se musí postupem času buď zvyšovat, anebo zůstat alespoň stejná.

V předložené věci jde o podezření, že paní Š. umístila do prostoru stěžovatelčiných oken zástěny, aby jí tím schválně znemožnila je používat k dosavadnímu účelu, a tím ze schválnosti narušila občanské soužití. Jelikož zástěny umístila na svém pozemku, má přímý vliv na jejich odstranění. Protiprávní stav proto může kdykoli ukončit nebo k jeho ukončení dát pokyn. První podmínka trvalého přestupku je splněna.

Dokud zástěny stojí v bezprostřední blízkosti stěžovatelčiných oken, jsou po celou dobu způsobilé nepřetržitě naplňovat skutkovou podstatu přestupku narušení občanského soužití ze schválnosti. Poklidné občanské soužití je dlouhodobým stíněním oken, jež neumožňuje dostatečně prosvětlit a vyvětrat zastíněné místnosti, narušeno. Stínění po celou dobu udržuje podezřelá, neboť je vlastníci pozemku, na kterém zástěny stojí, a může tak kdykoli stínění ukončit. Z dosavadního prověřování vyplynulo i podezření, že důvodem pro stínění může být odplata za zabránění zahrady a neochotu ji následně vyměnit za proluku. Existuje zde proto podezření, že podezřelá po celou dobu schválně stíní stěžovatelčina okna, aby se jí a její rodině snížila pohoda bydlení stejně, jako

11 Např. pachatelem přestupku úmyslného narušení občanského soužití výhrůžkou újmou na zdraví nemůže být právnická osoba. Může být však pachatelem přestupku narušení občanského soužití schválností.

12 PRÁŠKOVÁ, H. *Základy odpovědnosti za správní delikty*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, ISBN 978-80-7400-456-8, str. 185-188.

se pohoda bydlení snížila rodině podezřelé zabráním zahrady. I druhá podmínka pro trvalý charakter přestupku je splněna.

Společenská škodlivost stínění ze schválnosti v průběhu času neklesá, ale zůstává minimálně stejná. Pokud by se v řízení potvrdilo, že zástěny neumožňují dostatečnou prostupnost světla a cirkulaci vzduchu, pak se společenská škodlivost stínění naopak zvyšuje, neboť dlouhodobé stínění a nedostatečný přísun vzduchu může mít vliv nejen na zdraví obyvatelů zastíněné nemovitosti, ale i na stav zastíněných místností. Třetí podmínka je rovněž splněna.

Zda v konečném důsledku jde, či nejde o schválnost, nelze bez provedení dalšího dokazování určit. Toto určení však na trvalý povahu oznámeného přestupku v tuto chvíli nemá vliv, neboť výsledkem zjištění, že k umístění zástěn nedošlo ze schválnosti, je konstatování, že se přestupek nestal, a nikoli, že přestupek má jednorázový charakter a ne trvalý.

Domnívám se, že neodstranění zástěn představuje trvalý narušování občanského soužití v podobě stínění naschvál. Úmysl podezřelé schválně narušit občanské soužití přitom nelze vyloučit jen na základě jejího tvrzení, že zástěny do oken umístila pro ochranu svého soukromí a dbala při tom, aby umožňovaly cirkulaci vzduchu a prostupnost světla, aniž by přestupková komise toto tvrzení podrobila kritice, zda je vůbec pravdivé. Ze správního spisu je přitom zřejmé, že stěžovatelka schopnost zástěn dostatečně propouštět světlo a umožňovat cirkulaci vzduchu popírá a že nedobré sousedské vztahy neodstartovalo umístění zástěn, ale skutečnost, že stěžovatelka připravila podezřelou za jejími zády o zahradu, čímž dle jejího názoru znehodnotila investice, které podezřelá vložila do rekonstrukce svého domu.

Podezřelá proto měla motiv, proč stěžovatelce tuto tvrzenou křivdu oplatit. O úmyslu schválně zasáhnout do pohody stěžovatelčina bydlení v neposlední řadě svědčí i neochota podezřelé ochranu soukromí řešit jinak, i když minimálně od podání oznámení ví, že zástěny stěžovatelce vadí, protože neumožňují dostatečný přístup přirozeného světla a cirkulaci vzduchu. Zlému úmyslu dále nasvědčuje zastínění koupelnového okna, jehož účelem s ohledem na velikost a umístění v horní části místnosti není výhled, ale přísun dostatečného vzduchu pro odvětrání místnosti s vyšší koncentrací vlhkosti, a také volné pobíhání psů podezřelé, kteří nepřiměřeně narušují prostor kolem stěžovatelčiných oken.

Jelikož odpovědnost za přestupek doposud nezanikla a pro odložení věci nebyly splněny podmínky, **krajský úřad pochybil, když nezasáhl proti nečinnosti přestupkové komise a nenařídil jí, aby ve stanovené lhůtě zahájila přestupkové řízení a věc náležitě projednala.**

D. Informace o dalším postupu

Zprávu zasílám řediteli krajského úřadu a podle § 18 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv žádám, aby se ve lhůtě 30 dnů od jejího doručení vyjádřil ke zjištěným pochybením a informoval mě o přijatých opatřeních k nápravě. Zpráva shrnuje mé dosavadní poznatky, které mohou být podkladem pro závěrečné stanovisko podle § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv.

Zprávu zasílám také stěžovateli.

Brno 2. září 2020

JUDr. Stanislav Křeček
veřejný ochránce práv